

Повернення

Анрі Барбюс

час безсонний, в час тривожний,
У неспокої нічнім
Юнь згадав я, як дорожній
Спомина забутий дім.

Я згадав ті дні манливі,
Де лиш мрії неясні,
Де в кімнаті, мов у сні,
Тільки тайни мовчазливі.

Безліч там далеких див!
Ось вікно,— воно поблідло.
Звідти ллється тьмяне світло
На печаль минулих днів.

Дивні тіні за плечима,
Тихий гомін, тихий крок,
Темний дивиться куток
Неспокійними очима.

Ця кімнатка снить порожня:
Як пізнати їй мене?
Та вона вже не засне,
І таємна, і тривожна.

Літні ранки чарівні.
Всюди віє тишиною.
Знов встають забуті мною,
Воскресають юні дні.

Світ нездійсненої мрії,
Де святкові лиш огні,
Знов відбився на стіні.
Ще не втрачені надії!

Переклад Миколи Терещенка